

CELEBRACIÓN EN OS COTOS (na igrexa)

15-16 de outubro do 2022

XXIX ORDINARIO C

OS COTOS COA IGUALDADE VERDADEIRA DAS PERSOAS,
COS POBOS QUE SOFREN INXUSTIZA E ABANDONO,
COS REFUXIADOS E MARXINADOS DA SOCIEDADE,
COA NATUREZA MALTRATADA
E CON RESPONSABILIDADE PERSOAL ANTE A COVID-19

1.- ENCONTRO DA COMUNIDADE

(tod@s de pé)

@ monitor/a está na sé

SAÚDO DE BENVIDA

🎵 *nº 3 Unha xuntanza de amor*

Celebrante:

Benvidos sexamos todos a esta celebración. Reunímonos para compartir en comunidade a nosa fe no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo.

Vendo o que hai no mundo, moitas veces perdemos os ánimos. Son demasiadas as inxustizas, son moitas as cousas coas que non estamos de acordo, e parece que a Deus non lle importa a nosa vida e o que nos pasa.

Xesús conta unha parábola para os que pensamos así. É a que escoitaremos no evanxeo de hoxe. Trata dunha viúva que pedía xustiza e o xuíz non lle facía caso.

Ela teimaba unha e outra vez. Confiaba sen renderse, sen botarse atrás. E iso, a súa confianza e insistencia, foi o que fixo que fose tratada con xustiza.

Aprendamos a confiar en Deus como un Pai que sempre escoita e dá plenitude e vida, sabendo que do que se trata é de “confiar” máis que de pedir. Deus fai xustiza alí onde nós non fomos capaces de dala nin recibila, Deus si o fai e o fará, aínda que a nós nos custe crelo.

ACTO PENITENCIAL

Celebrante: *Miramos agora aos ollos de Deus, sabemos que El nos ofrece o seu corazón cheo de perdón e agarimo. Confiados ás súas mans e mirando para as nosas vidas dámonos conta de que temos moito do que pedir perdón:*

Monitor/a

✓ Perdón Señor polas veces que co noso xeito de vivir non somos merecentes de confianza. Falamos moito de acollida pero somos mal pensados: Señor, confiamos en Ti

✓ Perdón Señor polas veces que non escoitamos as voces de tantas persoas necesitadas de ser tratadas con xustiza. Falamos moito de tolerancia pero facemos demasiadas diferenzas. Cristo, confiamos en Ti

✓ Perdón Señor polas veces que nos rendemos e nos botamos atrás no camiño da vida, deixando de confiar. Falamos moito da xustiza que non nos dan pero esquecemos a que deberíamos dar. Señor, confiamos en Ti

Celebrante: *Deus todopoderoso teña piedade de nós e dos que teñen un lugar nos nosos corazóns e nas nosas vidas. A todos nos conceda Deus o perdón dos pecados e por Cristo Resucitado nos leve á vida eterna. Amén.*

ORACIÓN PROPIA DO DÍA

Celebrante: *Rematamos a primeira parte da celebración presentándolle a Deus o que nos preocupa e tendo presentes ás xentes de Ucrania, que nestes días viven guerra e violencia. Que acerten a facerse camiño dende o diálogo, o respecto e a paz.*

(Silenzo)

Celebrante:

Deus, noso Pai, concédenos a graza de sermos sempre xenerosos contigo e fai que te sirvamos de todo corazón nos nosos irmáns, pois neles faste presente Ti no medio de nós.

Pedímoscho por Xesucristo, que vive e reina por sempre eternamente. Amén

2.- PROCLAMACIÓN DA PALABRA DE DEUS

(sentad@s) a palabra de Deus proclámase dende o ambón

Celebrante: *Paulo aconséllanos na carta que hoxe lemos e que lle escribe a Timoteo. Pídenos que insistamos, que corrixamos, que enmendemos. Neste camiño andamos.*

No evanxeo nunha parábola Xesús achéganos a unha muller que loita pola xustiza sen renderse, sen botarse atrás. A súa insistencia acadoulle o froito de ser tratada dignamente. Nós, que xustiza queremos?.

PROCLAMACIÓN DA PALABRA RECOLLIDA NA SEGUNDA CARTA DE SAN PAULO A TIMOTEO

Benquerido irmán:

Mantente no que aprendiches e no que criches, e que non che esqueza quen cho aprendeu. Porque xa desde neno coñeces as letras santas, que son podentes para che facer saber o camiño da salvación pola fe en Cristo Xesús.

Toda a Escritura está inspirada por Deus e é útil para ensinar, para corrixir, para enmendar, para educar na xustiza. Dese xeito, o home de Deus tórnase perfecto e competente para toda obra boa.

E pídoche por favor unha cousa diante de Deus e de Cristo Xesús, que ha vir xulgar a vivos e mortos, pola súa vinda gloriosa e polo seu reinado: pregoa a palabra, insiste a tempo e a destempo, corrixe, reprende, aconsella con toda a paciencia que require a doutrina.

Palabra do Señor

🎵 n° 41 *Quen nos vai separar de Ti* SALMO

5

PROCLAMACIÓN DO SANTO EVANXEO SEGUNDO LUCAS

Daquela, Xesús propúxolles aos seus discípulos unha parábola acerca da necesidade de orar sempre, sen cansar:

- Había nunha vila un xuíz que nin temía a Deus nin respectaba o home. Na mesma vila había tamén unha viúva, que acudía a el dicíndolle: "Faime xustiza fronte ao meu contrario". El durante moito tempo non lle fixo caso ningún; pero despois cavilou: "Anque non temo a Deus nin respecto o home, como esta viúva me está amolando, voulle facer xustiza, para que non me siga toleando toda a vida".

E o Señor continuou:

- Escoitade o que di un xuíz inxusto. E logo Deus non lles vai facer xustiza aos seus elixidos, que claman día e noite, e non vai ter paciencia con eles? Asegúrovos que lles fará xustiza a tempo. Pero cando chegue o Fillo do Home, el atopará fe sobre a terra?.

Palabra do Señor

(sentad@s) gardamos uns instantes de silencio para acoller a palabra no corazón

6

Temos que ser viudas, porque son moitas as cousas nas que non hai que deixar de insistir:

- * hai que insistir nos camiños da paz
- * hai que insistir en que as xentes do rural merecemos vivir coas mesmas calidades que as xentes das grandes poboacións
- * hai que insistir en que na igrexa temos que dar mellor exemplo, temos que condenar os abusos, temos que fuxir das rutinas e costumes
- * hai que insistir nunha mellor atención á natureza
- * hai que insistir e non perder a esperanza aínda que as cousas do noso mundo deixan moito que desexar
- * hai que insistir, volver insistir, e nunca deixar de insistir.

PROFESIÓN DA FE

Celebrante Despois de escoitar a Xesús no Evanxeo, queremos compartir a fe e queremos comprometer nos camiños da xustiza. Dicimos:

♪ *Creo, Señor, pero aumenta a miña fe*

Monitor/a:

Crede en Deus,

o Pai que que ama a todos e que desexa de nós persoas nas que vala a pena confiar?

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

Crede en Xesús Cristo, noso irmán,

que nos convida a compartir á súa beira e que desexa de nós palabras e feitos que amosen un corazón confiado e xusto?

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

Crede no Espírito Santo,

que nos alenta a non calar nin esquecer a vida de tantas persoas que malviven sentíndose inxustamente tratadas?

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

Crede na Igrexa,

comunidade que facemos entre todos, e que só resulta crible cando escoita as voces que esperan refuxio, que esperan paz, que esperan XUSTIZA?

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

ORACIÓN UNIVERSAL

Celebrante: *Fiándonos de Xesús, ergamos a nosa voz ao Pai deixando que o corazón fale dos mellores desexos para nós, para os Cotos e para toda a humanidade dicindo:*

Señor, confiámonos a Ti

Monitor/a

- ✓ Para sermos unha Igrexa de escoita, na que ninguén se sinta silenciado, marxinado ou inxustamente tratado, oremos
- ✓ Para sermos unha comunidade na que deamos testemuño de fraternidade, sen rendernos ante os atrancos da vida, respectando en todo momento a quen pensa, vive, ou reza diferente, oremos
- ✓ Para sermos unha sociedade valente na xustiza, que non cale ante as desigualdades e diferenzas que aínda se viven no trato coa muller, cos maiores, co rural, oremos
- ✓ Para sermos unha familia capaz de manernos nos camiños da paz, insistindo na nosa desconformidade coa violencia e cos abusos, oremos

Celebrante: *Grazas Señor polos homes e mulleres que son valentes para non calar ante as inxustizas nas que moitas persoas se ven obrigadas a vivir e a sufrir. Por Cristo o noso Señor. Amén*

3.- OS SIGNOS DA COMUÑÓN CON DEUS E COA COMUNIDADE

NOSO PAI

Celebrante: *Rezamos agora a oración de Xesús, a oración de irmáns, a oración agradecida e confiada ao Deus Pai que sempre nos agasalla na vida. Insistimos en rezarlle como Xesús nos aprendeu:*

NOSO PAI ...

SIGNO DA PAZ

Celebrante: *A fe, ou é signo de confianza, ou queda reducida a ritos baleiros. A fe, ou é loita pola xustiza, ou queda morta nas palabras.*

Fe, xustiza e paz camiñan polo mesmo carreiro. Está nas nosas mans facelo mellor.

🎵 **nº 38** *Que medre a paz na nosa terra*

COMUÑÓN

Celebrante: *Esta mesa, este altar é signo do compartir na vida. Participar hoxe é comprometerse para medrar no camiño da fe, porque seguir a Xesús esixe facer na nosa vida o evanxeo, e hoxe presentamos o berro de xustiza de xentes e pobos aos que ninguén quere escoitar. Ditosos nós, convidados a compartir este pan do Señor.*

Señor, eu non son merecente de que entres no meu fogar, mais unha palabra túa abonda para me salvar

🎵 **nº 53** *Onda Ti noso Pai neste día*

4.- AVISOS E DESPEDIDA

ORACIÓN FINAL

Celebrante:

Señor, que a participación nesta celebración nos axude a medrar contigo e cos demais.

Que nos acade os teus beneficios nesta vida e confirme a nosa esperanza nos bens eternos.

Que os nosos feitos nos fagan merecentes da xustiza que moitas persoas e pobos esperan de nós.

Pedímoscho a Ti que vives e reinas por sempre eternamente. Amén

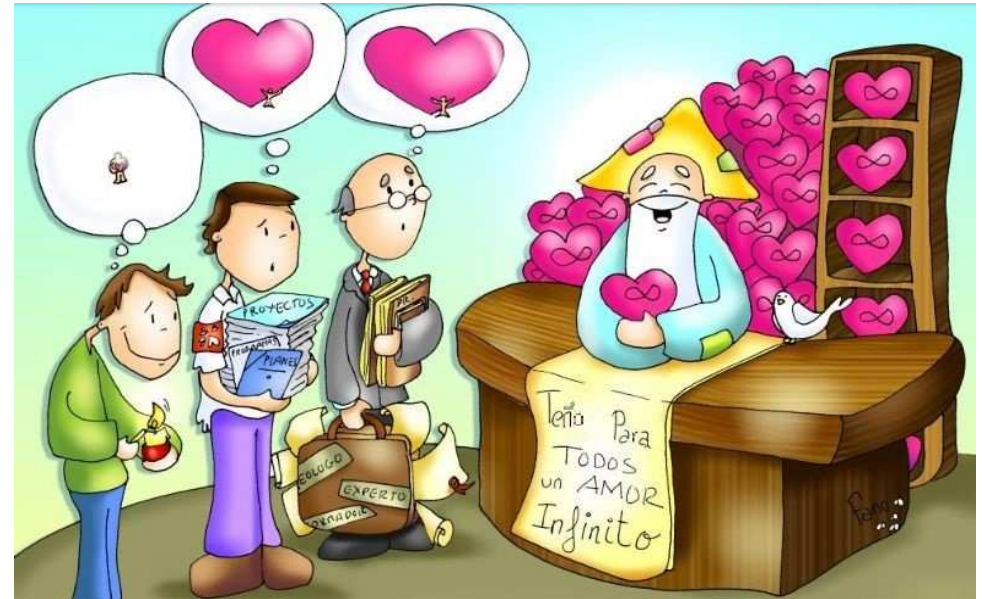
Xesús convídanos a que nos fíemos de Deus, porque El confía en nós, nas nosas palabras e nos nosos feitos.

Que as palabras coas que hoxe temos rezado nos sigan dando azos para vivir dende a tolerancia e o respecto con quen pensa, vive ou cree diferente.

Non deamos as costas ás persoas e pobos que perden a esperanza cando só procuran xustiza.

Avísase das misas (ver folla do mes)

Que teñamos un bo día, unha boa semana, e o Señor nos bendiga, † nos garde de todo mal e nos leve ao seu fogar de vida eterna. Amén

*“como esta viúva me está amolando,
voulle facer xustiza,
para que non me siga toleando toda a vida?”*

Palabras de Xesús na parábola do evanxeo de hoxe

**FACER XUSTIZA
É RESPONSABILIDADE NOSA.**

**ESTÁ NAS NOSAS MANS
FACELO MELLOR**